

ved Retten, er det forudsat, at det i Reglen vilde være de samme, der kom til at overvære Beedigelsen, men herom er det ikke fundet for-
nødent at give nogen Forfkrift.

Det har været Gjenstand for Ministeriets Overveielse, om der ikke maatte være Anledning til, saaledes som det i enkelte Stater er Tilfældet, at oprette en egen Appellinstans for Sø- og Handelsager, udrustet med sø- og handelskyndige Elementer. Det kunde nemlig synes, at Man ellers udsætter sig for ved Sagens Appel at gaae Glip af de Fordele, som Man har søgt at naae ved de underordnede Sø- og Handelsretters Organisation. Ministeriet har imidlertid ikke kunnet overbevise sig om Hensigtsmæssigheden eller Nødvendigheden af en saadan Ordning. Skulde en saadan Ret gjøre den tilsigtede Nytte, maatte ogsaa den for den overveiede Deel bestaae af sø- og handelskyndige Medlemmer. Men der frembyder sig da den efter Ministeriets Formening aldeles afgjørende Indvending herimod, at der ikke kan tillægges den ene Røbmands Mening nogen lovmæssig Overvægt over den andens, ligesom Garantien for en kyndigere Afgjørelse fornuftigviis heller ikke kan søges i det større Antal. Erfaringen fra næsten alle de Lande, hvor Handelsretter ere indførte, taler ogsaa imod Nødvendigheden deraf; thi det er meget sjældent, at Appellinstansen fraviger Handelsrettens Anskuelse om saadanne Punkter, som væsentlig ere af commercial Natur. Som Følge heraf har Ministeriet troet at burde lade Sø- og Handelsrettens Domme indantes for Højesteret, der ogsaa ved sin mundtlige Procedure fortrinlig egner sig til at være Appellinstans for Sager, der ere forhandlede paa den i Udkastet foreslaaede Maade. Imidlertid har Man ingen Anledning fundet til at forandre Reglen i Forordningen af 30te April 1806 § 8 b angaaende Rødsfagers Appel til Overadmiraltetsretten.

Man havde ogsaa paataenkt at foreslaae en Forandring i de gjældende Regler om summa appellabilis. Det maa nemlig erkjendes, at disse, der ere fastsatte for en meget lang Aar-

række siden, ikke ere passende for de nuværende Pengeforhold, ligesom de ogsaa afvige betydeligt fra de andre Staters Bestemmelser*). Hertil kommer for her omhandlede Sagers Vedkommende den særlige Omstændighed, at Indstævnte i disse ikke med samme Tryghed som i de almindelige Sager, hvor selve Proceduren foreligger skriftlig, vil kunne udeblive for Højesteret. Desuagtet har Man paa Grund af den stærke Modstand, dette Punkt har mødt fra Retternes Side, troet at burde opgive det.

Det vil iøvrigt sees, at Udkastet har ladet sig det være særligt magtpaaliggende at hindre Sagneres Forhaling ved Appel, medens Man paa den anden Side dog har indbrømmet vedkommende Part saa lang en Frist, at der bliver tilstrækkelig Tid til at raadføre sig med en Advokat, indgive Ansøgning om fri Proces o. desl. Foruden den Begrænsning, som den korte Eksekutionsfrist indirecte medfører, navnlig i Forbindelse med den Bestemmelse, at Eksekution, naanseet at der er udtaget Appelstævning, kan finde Sted, naar der tages Forsømmelse med Forhaldelse eller Anmeldelsen paa Højesterets Justitskontoir (§ 52) er Appelfristen forlortet til 2 Måanedes, Opreisning kun under særegne Omstændigheder stillet i Udsej, og Handelsager, ligesom nu Søager, tillagt Anticipation for Højesteret.

Skjøndt Man endelig ikke har troet, at det her var Stedet til at indføre nogen Forandring i den gjældende Sportel Lovgivning, har Man dog, da der ved disse Retter ville fremkomme enkelte Retshandlinger, som neppe ville kunne henføres under det gjældende Sportelreglement, anseet det nødvendigt at give et Par Tillægsbestemmelser med Hensyn til denne Materie, ligesom Man endvidere har foretaget enkelte Forandringer i de nu gjældende Bestemmelser, hvilke imidlertid neppe behøve nogen nærmere

*) L. Gr. i Frankrig 1,500 Fr., i Belgien 2,000 Fr., i Hamborg eine Beschwertesumme von 500 Mk. Wco., i Bremen 300 Thaler.